

Prof. Dr. Mészáros Károly
1954 – 2007

Nagy veszteség érte a magyar erdészeti felsőoktatást, az erdészeti tudományokat, a magyar erdész szakmát. 2007. június 25-én, életének ötvennegyedik évében hosszantartó betegség után elhunyt Prof. Dr. Mészáros Károly egyetemi tanár, a Nyugat-Magyarországi Egyetem általános rektorhelyettese, 2001 – 2006 között az Erdőmérnöki Kar dékánja, az Erdőmérnöki Kar Matematikai és Ökonómiai Intézetének igazgatója.

Prof. Dr. Mészáros Károly 1954. május 6-án, Csór községben született. Erdőmérnöki diplomáját 1978-ban szerezte meg az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán.

Az oklevél megszerzését követően a Győri Közúti Építő Vállalatnál helyezkedett el, majd 1981-ben az Erdőmérnöki Kar Erdőrendezéstani Tanszékén megalakuló Környezetvédelmi Kutatócsoportba nyert felvételt. Időközben elvégezte az Erdőmérnöki Karon szervezett szakmérnöki tanfolyamot, amelyen 1986-ban okleveles tájrendezési és környezetvédelmi szakmérnök oklevelet szerzett. 1987-ben pályázat elnyerésével az Erdőrendezéstani Tanszékre tudományos munkatársnak nevezték ki, ahol fő feladata az erdőrendezési kutatásokban való részvétel volt. Közreműködött számos kutatási programban, amelyek az új fatermési és dendrometriai mérési eljárások vizsgálatára, fejlesztésére, az országos erdőállomány rendszerszemléletű vizsgálatára, az erdőállomány-prognózisok természetes és ökonómiai hozamlehetőségeinek vizsgálatára, az erdőtervek tudományos előkészítésére, fejlesztésére, a természeti erőforrások értékelésére, az erdőérték-számítási módszerek erdőrendezési alkalmazási területeinek feltárására terjedtek ki. Ez idő alatt több, a gyakorlatban is alkalmazott műszert fejlesztett ki, mint például a róla elnevezett dendrométert, illetve – társszerzőként – az élő fák belső szerkezetének vizsgálatára napjainkban is

használatos Fakopp műszert. A különböző kutatási programokban való részvétel mellett az erdőértékszámítás témakörében summa cum laude doktori szigorlattal „Az erdőértékszámítás felhasználása az erdőtervezésben” címmel 1992-ben védte meg doktori értekezését. 1993-ban egyetemi adjunktussá nevezték ki.

„Az erdőérték-számítási, erdővagyon-értékelési eljárások felhasználása az erdőtervezésben” című értekezését megvédte az MTA Erdészeti Szakbizottságnál, 1994-ben a mezőgazdasági tudományok kandidátusává avatták. A Nyugat-Magyarországi Egyetem Habilitációs Bizottsága előtt teljesítette a „Dr. habil” cím viselésének feltételeit, amely alapján 2000. júniusában habilitált doktorrá avatták.

1994-ben sikeres pályázatot követően egyetemi docenssé és tanszékvezetővé nevezték ki az Erdőmérnöki Kar Üzemtani Tanszékére, ahol az Erdészeti Üzemgazdaságtan II., később az Erdőérték-számítás, az Erdészeti politika, az Erdővagyon-gazdálkodás, a Vadászati ökonómia és a Védett területek ökonómiája nappali tantárgyakat oktatta. 2000. július 1-től a Köztársasági Elnök Úr egyetemi tanárrá nevezte ki.

Részt vett az Egyetem Erdőmérnöki Karán működő Roth Gyula Erdészeti és Vadgazdálkodási Tudományok Doktori Iskola programjának kidolgozásában, az Erdővagyon-gazdálkodási alprogram tantárgyainak kialakításában. Oktatott az Erdőgazdaság-politika, az Erdőértékelés, a Környezetpolitika és a Természeti erőforrások című tárgyakat. Oktatott a Kitaibel Pál Környezettudományi Doktori Iskolában is. A doktori képzésben témavezetőként is közreműködött.

Munkássága alatt az Egyetemen számos vezetői tisztséget töltött be: 1994-től az Erdészeti Politikai és Ökonómiai Tanszék vezetője, 1998-tól az Erdővagyon-gazdálkodási Intézet és jogutódjának igazgatója volt.

2000-ben a Nyugat-Magyarországi Egyetem oktatási és intézményfejlesztési rektorhelyettesévé választották. 2001-től 2006-ig az Erdőmérnöki Kar dékánja. 2006-tól az Egyetem általános rektorhelyettese.

Intézményi és szakmai tevékenységével, tagságával az alábbi hazai testületek munkáját segítette:

- MTA Agrártudományok Osztálya, Agrár-közgazdasági Bizottság
- MTA Agrártudományok Osztálya, Erdészeti Bizottság
- MTA Erdőgazdálkodási Albizottság,
- MTA Vadgazdálkodási Albizottság,
- MTA Erdőrendezési, Ökonómiai és Erdészeti Politikai Munkabizottság elnöke,
- MTA Erdővagyon-gazdálkodási Munkabizottság elnöke,
- MTA VEAB Gazdaság- Jog- és Társadalomtudományi Szakbizottság,
- MTA VEAB Mező- és Erdőgazdasági Vállalatok munkabizottsága,
- OEE Gazdaságtani Szakosztály,
- OEE Erdőrendezési Szakosztály,
- OEE Felügyelő Bizottság,
- Kisalföldi Erdőgazdasági Rt. Igazgató Tanácsa
- Nemzeti Földalaprkezelő Szervezet Ellenőrző Bizottsága
- Sopron Megyei Jogú Város Önkormányzata Tulajdonosi Bizottság
- OTKA Agrár 4 zsűrijének elnöke

Tagja volt Forstökonomisches Kolloquium-nak, a német nyelvterület erdészeti ökonómiával foglalkozó oktató és kutató intézetek szakmai fórumának. Az erdészeti politikai kérdésekkel foglalkozó, a német nyelvterület intézeteit összefogó „Fortspolitiktreffen” résztvevőjeként tanulmányozta Németország, Ausztria, Svájc, Hollandia, Dánia oktatási gyakorlatát, részt vett

az évenként rendezett üléseken. Nemzetközi testületekben a IUFRO S 4.04-02 munkacsoportjának tagjaként, illetve a European Forest Institute "Growth trends of European Forests" munkacsoportjában tevékenykedett.

Kutatás nélkül elképzelhetetlennek tartotta a hiteles oktatást, ezért tudatosan törekedett arra, hogy az általa vezetett intézet – és Kar – a tudományterületein hazai és nemzetközi kutatásokban részt vegyen. A hazai erdészet kérdéseivel a Nemzeti Erdőstratégia és Erdőprogram kidolgozása terén foglalkozott, minden területet érintve, amely a 2004. októberben elfogadott kormányprogram alapja volt. Aktívan részt vett az állami erdőgazdálkodás stratégiájának kialakításában, az általa irányított kollektívák javaslatainak konkrét eredménye az állami szektor teljes átvizsgálásán alapszik, amelyben az ÁPV Rt. Igazgatótanácsának részére az előterjesztés megszületett. Vezetése alatt 2002 óta működik a Magán-erdőgazdálkodói Tesztüzem Hálózat, amely a magán-erdőgazdálkodás jellemző konfliktusait, gazdasági folyamatait tárja fel. Irányítása alatt a vagyonszerkezetű erdőgazdálkodás kutatására a Kar NKFP (Erdő–Vad) pályázatot nyert. Vezetésével került megszervezésre az Erdő- és kárérték-számítási tanfolyam, valamint a „Környezetünk az erdő” pedagógus továbbképzés.

Munkássága a következő kitüntetésekkel, díjakkal nyert elismerést: Kiváló Ifjú Szakember (1980), MTA VEAB akadémiai I. díj (1992, 1994), Széchenyi Professzori Ösztöndíj (1998-2002), „Pro Silva Hungariae” FVM miniszteri kitüntetés (2001), Akadémiai díj (megosztva, 2004), „Fehér Dániel” emlékérem (2005), „Alföldi Erdőkért” emlékérem (2005).

A magas rangú kitüntetések mellett szívének talán legtöbbet mégis azok a díszkorsók, emléklapok jelentették, amelyeket a hallgatók tiszteletük és szeretetük jeléül évről-évre adományoztak neki.

Kiváló tudós volt. Szerteágazó munkásságának eredményeit 11 könyvben és könyvrészletben, 8 jegyzetben, 21 idegen nyelven megjelent publikációban, 44 magyar nyelvű publikációban, számos magyar és nemzetközi konferencián megtartott előadásban, 122 szakvéleményben és kutatási jelentésben tette közzé.

Kiváló oktató volt. Elsődleges feladatáknak mindig az oktatást, a hallgatókkal való kapcsolat-tartást tekintette. Minden egyetemi beosztásában nagy mértékben figyelembe vette az egyetemi hallgatók gondjait, problémáit, nagy odaadással működött közre azok megoldásában. A diákság nagy barátja volt, messzemenően támogatta a diákság hagyományainak megőrzését.

Kiváló vezető volt. Embersége, mély humánuma vezérelte az általa vezetett kollektívák munkájának irányításában.

Kiváló Ember volt. Szellemi útmutatásának hiányát mindig is érezni fogjuk.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.